

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2015/2193,

annettu 25 päivänä marraskuuta 2015,

tiettyjen keskisuurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1386/2013/EU ⁽⁴⁾, jäljempänä 'toimintaohjelma', todetaan, että ilman epäpuhtauspäästöt ovat vähentyneet merkittävästi viime vuosikymmenten aikana mutta että samalla ilmansaasteiden tasot aiheuttavat edelleen ongelmia monissa osissa Eurooppaa ja että unionin kansalaiset altistuvat edelleen ilman epäpuhtauksille, jotka voivat vaarantaa heidän terveytensä ja hyvinvointinsa. Toimintaohjelman mukaan ekosysteemit kärsivät edelleen liiallisesta typpi- ja rikkilaskeumasta, joka liittyy liikenteestä, kestäättömistä maatalouskäytännöistä ja sähköntuotannosta peräisin oleviin päästöihin. Monilla unionin alueilla ilmansaasteiden tasot eivät edelläkään vastaa unionin asettamia raja-arvoja eivätkä unionin ilmanlaatustandardit ole edelleenkaan saavuttaneet Maailman terveysjärjestön asettamia tavoitteita.
- (2) Jotta voidaan varmistaa terveellinen ympäristö kaikille, toimintaohjelmassa kehotetaan täydentämään paikallisia toimenpiteitä riittävillä toimilla sekä jäsenvaltioiden että unionin tasolla. Siinä edellytetään erityisesti, että tehostetaan pyrkimyksiä noudattaa täysimääräisesti unionin ilmanlaatulainsäädäntöä ja määritetään strategiset tavoitteet ja toimet vuoden 2020 jälkeiselle ajalle.
- (3) Tieteellisten arvioiden mukaan unionin kansalaisten elinajanodote lyhenee ilman pilaantumisen vuoksi keskimäärin kahdeksalla kuukaudella.

⁽¹⁾ EUVL C 451, 16.12.2014, s. 134.

⁽²⁾ EUVL C 415, 20.11.2014, s. 23.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 7. lokakuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. marraskuuta 2015.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1386/2013/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, vuoteen 2020 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta "Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa" (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (4) Polttoaineen käytöstä keskisuurissa polttolaitoksissa aiheutuvia epäpuhtauspäästöjä ei säännellä yleisesti unionin tasolla; ne kuitenkin pilaavat ilmaa yhä suuremmissa määrin, mikä johtuu erityisesti siitä, että ilmasto- ja energiapolitiikan kannustamana biomassaa käytetään polttoaineena aikaisempaa enemmän.
- (5) Polttoaineen käyttöön tietyissä pienissä polttolaitoksissa ja -laitteissa sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/125/EY⁽¹⁾ tarkoitettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä. Direktiivin 2009/125/EY mukaisesti tarvitaan kiireesti lisätoimia, jotta jäljellä oleva aukko sääntelyssä saadaan korjattua. Polttoaineiden käyttöä suurissa polttolaitoksissa koskee 7 päivästä tammikuuta 2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU⁽²⁾, jonka 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin suuriin polttolaitoksiin sovelletaan kuitenkin 31 päivään joulukuuta 2015 asti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/80/EY⁽³⁾.
- (6) Komissio totesi 17 päivänä toukokuuta 2013 Euroopan parlamentille ja neuvostolle antamassaan kertomuksessa teollisuuden päästöistä annetun direktiivin 2010/75/EU 30 artiklan 9 kohdan ja 73 artiklan nojalla tehdyistä karjan tehokasvatuksesta ja polttolaitoksista peräisin olevia päästöjä koskevista arvioinneista, että on osoitettu, että keskisuurissa polttolaitoksissa on polttoaineiden käytön osalta selvästi mahdollista vähentää ilmaan joutuvia päästöjä kustannustehokkaasti.
- (7) Unionin kansainvälisistä ilman epäpuhtauksien torjumista koskevista velvoitteista, joilla pyritään vähentämään happamoitumista, rehevöitymistä, alailmakehän otsonia ja hiukkaspäästöjä, on sovittu ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan yleissopimuksen Göteborgin pöytäkirjassa, jota muutettiin vuonna 2012, jotta voitiin tiukentaa voimassa olevia rikkidioksidin, typen oksidien, ammoniakkin ja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vähennysvelvoitteita sekä ottaa käyttöön uudet pienhiukkasten (PM 2.5) vähennysvelvoitteet, jotka on määrä täyttää vuodesta 2020 alkaen.
- (8) Komission 18 päivänä joulukuuta 2013 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaaliko- mitealle ja alueiden komitealle antamassa tiedonannossa ”Puhdasta ilmaa Euroopalle -ohjelma” kehoitetaan ryhtymään toimiin keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevien ilmaa pilaavien aineiden päästöjen rajoittamiseksi, joten tiedonanto täydentää polttolaitoksia koskevaa sääntelykehystä. Puhdasta ilmaa Euroopalle -ohjelmalla täydennetään komission 21 päivänä syyskuuta 2005 neuvostolle ja Euroopan parlamentille antamassa tiedonannossa ”Ilman pilaantumista koskeva teemakohtainen strategia” esitetyjä toimenpiteitä, joilla pyritään vähentämään pilaantumista vuoteen 2020 mennessä, ja siinä asetetaan tavoitteet vaikutusten vähentämiselle vuoteen 2030 ulottuvalle ajanjaksolle. Kaikkien näiden strategisten tavoitteiden saavuttamiseksi olisi laadittava sääntelyohjelma, joka sisältää toimenpiteet, joilla rajoitetaan keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevia päästöjä.
- (9) Keskisuuret polttolaitokset olisi suunniteltava ja niitä olisi käytettävä siten, että edistetään energiatehokkuutta. Tällaiset näkökohdat sekä taloudelliset näkökohdat, tekniset mahdollisuudet ja nykyisten keskisuurten polttolaitosten linkaari olisi otettava huomioon erityisesti tehtäessä keskisuuriin polttolaitoksiin jälkiasennuksia tai päätettäessä merkittävistä investoinneista.
- (10) Sen varmistamiseksi, että keskisuuren polttolaitoksen toiminta ei heikennä ilmanlaatua, rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten ilmaan joutuvien päästöjen rajoittamiseksi toteutettavat toimet eivät saisi johtaa muiden epäpuhtauksien, kuten hiilimonoksidin, päästöjen kasvuun.
- (11) Tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä keskisuuret polttolaitokset, joihin sovelletaan jo unionin laajuisia vähimmäisvaatimuksia, kuten laitokset, joihin sovelletaan direktiivin 2010/75/EU III luvussa tarkoitettua yhdistämissääntöä, tai laitokset, joissa poltetaan tai rinnakkaispoltetaan kiinteitä tai nestemäisiä jätteitä ja jotka siten kuuluvat kyseisen direktiivin IV luvun säännösten piiriin.
- (12) Tietyt muut keskisuuret polttolaitokset olisi myös jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle niiden teknisten ominaispiirteiden perusteella tai sen perusteella, että niitä käytetään tiettyihin toimintoihin.
- (13) Koska öljyn- ja kaasunjalostamoissa toimiviin jalostamopolttoaineita yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa energiantuotantoon käytäviin keskisuuriin polttolaitoksiin ja selluntuotantolaitoksissa käytettäviin soodakattiloihin sovelletaan parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan (BAT) liittyviä päästötasoja, jotka esitetään direktiivissä 2010/75/EU jo vahvistetuissa BAT-päätelmissä, tätä direktiiviä ei pitäisi soveltaa kyseisiin laitoksiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhdenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/80/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta (EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1).

- (14) Tätä direktiiviä olisi sovellettava polttolaitoksiin, mukaan lukien kahdesta tai useammasta uudesta keskisuuresta polttolaitoksesta muodostuvat yhdistelmät, joiden kokonaispolttoaineteho on vähintään 1 MW mutta alle 50 MW. Yksittäisiä polttolaitoksia, joiden polttoaineteho on alle 1 MW, ei olisi otettava huomioon laskettaessa polttolaitosyhdistelmän kokonaispolttoainetehoa. Sääntelyaukon välttämiseksi tätä direktiiviä olisi sovellettava myös keskisuurten polttolaitosten muodostamiin uusiin yhdistelmiin, jos niiden kokonaispolttoaineteho on vähintään 50 MW, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/75/EU III luvun soveltamista.
- (15) Sen varmistamiseksi, että rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten päästöjen joutumista ilmaan rajoitetaan, vain sellaisia keskisuuria polttolaitoksia saa käyttää, joille toimivaltainen viranomainen on myöntänyt luvan tai jotka se on rekisteröinyt toiminnanharjoittajan toimittamien tietojen perusteella.
- (16) Jotta voidaan rajoittaa keskisuurten polttolaitosten ilmaan joutuvia päästöjä, tässä direktiivissä olisi vahvistettava päästöjen raja-arvot ja tarkkailuvaatimukset.
- (17) Liitteessä II esitettyjä päästöjen raja-arvoja ei pitäisi soveltaa Kanariansaarilla, Ranskan merentakaisissa departementteissa, Azoreilla eikä Madeiralla sijaitseviin keskisuuriin polttolaitoksiin tällaisten laitosten syrjäiseen sijaintiin liittyvien teknisten ja logististen seikkojen vuoksi. Asianomaisten jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tällaisten laitosten päästöjen raja-arvot niistä ilmaan joutuvien päästöjen ja ihmisen terveydelle ja ympäristölle mahdollisesti aiheutuvien riskien vähentämiseksi.
- (18) Jotta olemassa olevilla keskisuurilla polttolaitoksilla olisi riittävästi aikaa mukautua teknisesti tämän direktiivin vaatimuksiin, päästöjen raja-arvoja olisi sovellettava näihin laitoksiin vasta sovitun määräajan kuluttua tämän direktiivin soveltamisen alkamispäivästä.
- (19) Sellaisten tiettyjen erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi, joissa päästöjen raja-arvojen noudattaminen aiheuttaisi suhteettoman korkeita kustannuksia ympäristöhyötyihin verrattuna, jäsenvaltioiden olisi voitava vapauttaa päästöjen tässä direktiivissä säädettyjen raja-arvojen noudattamisesta sellaiset keskisuuret polttolaitokset, joita käytetään hätätilanteissa ja rajoitetun ajan.
- (20) Olemassa oleville pieneen erilliseen verkkoon tai erittäin pieneen erilliseen verkkoon kuuluville keskisuurille polttolaitoksille olisi annettava enemmän aikaa mukautua tässä direktiivissä asetettuihin päästöjen raja-arvoihin, koska tällaisilla laitoksilla on infrastruktuuriin liittyviä rajoitteita ja koska niiden yhteenliittämistä on tarpeen helpottaa.
- (21) Kun otetaan huomioon kaukolämmön kokonaihyödyt, jotka syntyvät siitä, että korkeita ilmansaasteiden tasoja aiheuttavien polttoaineiden käyttö kotitalouksissa vähenee, energiatehokkuus paranee ja hiilidioksidipäästöt vähenevät, jäsenvaltioiden olisi voitava antaa olemassa oleville keskisuurille polttolaitoksille, jotka toimittavat huomattavan osan hyötylämmöntuotannostaan julkiseen kaukolämpöverkkoon, enemmän aikaa mukautua tässä direktiivissä asetettuihin päästöjen raja-arvoihin.
- (22) Kun otetaan huomioon biomassaa käyttäviin laitoksiin tehdyt viimeaikaiset investoinnit, joiden tarkoituksena on lisätä uusiutuvien energialähteiden käyttöä ja joiden ansiosta on jo kyetty vähentämään epäpuhtauspäästöjä, ja tähän liittyvien investointisyklien huomioon ottamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava antaa tällaisille laitoksille enemmän aikaa mukautua tässä direktiivissä asetettuihin päästöjen raja-arvoihin.
- (23) Kaasukompressoriasemilla on tärkeä rooli kansallisten kaasun siirtoverkkojen luotettavan ja turvallisen toiminnan kannalta, ja niiden uudistamiseen liittyy erityisiä rajoitteita, joten jäsenvaltioiden olisi voitava antaa kyseisiä asemia käyttäville keskisuurille polttolaitoksille enemmän aikaa mukautua tässä direktiivissä asetettuihin typen oksidien päästöjen raja-arvoihin.
- (24) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 193 artiklan mukaisesti tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön tiukempia suoja-toimenpiteitä. Tällaiset toimenpiteet voivat olla tarpeen esimerkiksi alueilla, joilla ei noudateta ilmanlaadun raja-arvoja. Näissä tapauksissa jäsenvaltioiden olisi arvioitava tarve soveltaa tässä direktiivissä asetettuja vaatimuksia tiukempia päästöjen raja-arvoja osana Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/50/EY⁽¹⁾ mukaisten ilmanlaatusuunnitelmien laatimista. Arvioinneissa olisi otettava huomioon tulokset tietojenvaihdosta, joka koskee parhaisiin käytettävissä ja kehitteillä oleviin menetelmiin perustuvia parhaita saavutuksia päästöjen vähentämisessä. Komission olisi järjestettävä tällainen tietojenvaihto jäsenvaltioiden, asianomaisten toimialojen, toiminnanharjoittajien ja teknologian tarjoajien kanssa, sekä ympäristöjärjestöjen ja muiden kansalaisjärjestöjen kanssa.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta (EUVL L 152, 11.6.2008, s. 1).

- (25) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että keskisuuren polttolaitoksen toiminnanharjoittaja ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin, jos tätä direktiiviä ei noudateta. Jäsenvaltioiden olisi perustettava järjestelmä, jolla tarkastetaan, että keskisuuret polttolaitokset noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia.
- (26) Tämän direktiivin tehokkaan täytäntöönpanon ja noudattamisen valvonnan varmistamiseksi tarkastuksia olisi mahdollisuuksien mukaan tarvittaessa koordinoitava unionin muun lainsäädännön edellyttämien tarkastusten kanssa.
- (27) Tämän direktiivin säännöksiä, jotka koskevat pääsyä sen täytäntöönpanoa koskeviin tietoihin, olisi sovellettava siten, että varmistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY⁽¹⁾ oikeusvaikutukset kokonaisuudessaan.
- (28) Keskisuuria polttolaitoksia käyttäville pienille ja keskisuurille yrityksille aiheutuvan hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi toiminnanharjoittajien velvoitteiden, jotka koskevat tietojen antamista, tarkkailua ja raportointia, olisi oltava oikeasuhteiset ja niissä olisi vältettävä päällekkäisyyksiä, mutta niiden olisi kuitenkin oltava riittävät, jotta toimivaltainen viranomais voi suorittaa vaatimustenmukaisuuden todentamisen tehokkaasti.
- (29) Jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden toimittamien tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevien tietojen johdonmukaisuus ja yhtenäisyys ja edistää tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden ja komission välillä, komission olisi Euroopan ympäristökeskuksen avustamana kehitettävä sähköinen raportointiväline, jota jäsenvaltiot voisivat käyttää myös kansallisessa raportoinnissa ja tietojenhallinnassa.
- (30) Komission olisi arvioitava uusimman teknologian perusteella, onko liitteessä II vahvistettuja päästöjen raja-arvoja muutettava uusien keskisuurten polttolaitosten osalta. Komission olisi tässä yhteydessä harkittava myös tarvetta vahvistaa erityisiä päästöjen raja-arvoja muille epäpuhtauksille, kuten hiilimonoksidille, sekä mahdollisesti energiatehokkuuden vähimmäisvaatimuksia.
- (31) Jotta tämän direktiivin säännöksiä voidaan mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti liitteessä III olevan 2 osan 2 kohdassa esitettyjen raja-arvojen noudattamisen arviointia koskevien säännösten muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (32) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano ja yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden raportointivelvoitteita, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa raportoitavien tietojen teknisen muodon määrittelyn osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²⁾ mukaisesti.
- (33) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, jotka koskevat ympäristön laadun ja ihmisten terveyden parantamista, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (34) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', tunnustetut periaatteet. Direktiivin erityisenä tavoitteena on varmistaa perusoikeuskirjan ympäristönsuojelua koskevan 37 artiklan soveltaminen.
- (35) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽³⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joilla rajoitetaan keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevien rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten päästöjen joutumista ilmaan ja vähennetään siten näiden päästöjen joutumista ilmaan ja riskejä, joita niistä voi aiheutua ihmisen terveydelle ja ympäristölle.

Tässä direktiivissä vahvistetaan myös hiilimonoksidipäästöjen tarkkailua koskevat säännöt.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan polttolaitoksiin, joiden polttoaineteho on vähintään 1 MW mutta alle 50 MW, jäljempänä 'keskisuuret polttolaitokset', niiden käyttämästä polttoainetyypistä riippumatta.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan myös uusien keskisuurten polttolaitosten 4 artiklan mukaisesti muodostamaan yhdistelmään, myös yhdistelmään, jonka kokonaispolttoaineteho on vähintään 50 MW, paitsi jos yhdistelmä muodostaa direktiivin 2010/75/EU III luvun soveltamisalaan kuuluvan polttolaitoksen.
3. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:
 - a) polttolaitokset, jotka kuuluvat direktiivin 2010/75/EU III tai IV luvun soveltamisalaan;
 - b) polttolaitokset, jotka kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/68/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan;
 - c) maatilojen polttolaitokset, joiden kokonaispolttoaineteho on enintään 5 MW ja joiden polttoaineena käytetään yksinomaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1069/2009⁽²⁾ 9 artiklan a alakohdassa tarkoitettua siipikarjan käsittelemätöntä lantaa;
 - d) polttolaitokset, joissa palamisesta syntyviä kaasumaisia tuotteita käytetään esineiden tai materiaalien suoraan lämmitykseen, kuivaukseen tai muuhun käsittelyyn;
 - e) polttolaitokset, joissa palamisesta syntyviä kaasumaisia tuotteita käytetään suoraan kaasulämmitykseen, jota käytetään sisätilojen lämmittämiseen työolojen parantamiseksi;
 - f) jälkipolttolaitokset, jotka on suunniteltu puhdistamaan teollisuusprosesseista peräisin olevia savukaasuja polttamalla ja joita ei käytetä erillisinä polttolaitoksina;
 - g) mikä tahansa tekninen laite, jota käytetään ajoneuvon, aluksen tai ilma-aluksen käyttövoiman tuottamiseen;
 - h) offshore-lautoilla käytettävät kaasuturbiinit sekä kaasu- ja dieselmoottorit;
 - i) katalyyttisiä krakkaus-katalyyttejä regeneroivat laitteet;
 - j) laitteet, joilla rikkivety muunnetaan rikiksi;
 - k) kemianteollisuudessa käytettävät reaktorit;
 - l) koksamot;
 - m) Cowperin ilmankuumentimet;
 - n) krematoriot;
 - o) polttolaitokset, jotka käyttävät jalostamopolttoaineita yksin tai yhdessä muiden polttoaineiden kanssa energiantuotantoon öljyn- ja kaasunjalostamoissa;
 - p) soodakattilat, joita käytetään selluntuotantolaitoksissa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/68/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1997, liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 59, 27.2.1998, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveysturvallisuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 (sivutuoteasetus) kumoamisesta (EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1).

4. Tätä direktiiviä ei sovelleta keskisuuriin polttolaitoksiin liittyvään tutkimukseen, kehittämiseen ja testaukseen. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa tämän kohdan soveltamista koskevia erityisedellytyksiä.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'päästöllä' aineiden päästämistä polttolaitoksesta ilmaan;
- 2) 'päästöjen raja-arvolla' polttolaitoksesta peräisin olevien savukaasujen sisältämän aineen sallittua määrää, joka voidaan päästää ilmaan tietyn ajan kuluessa;
- 3) 'typen oksideilla' (NO_x) typpioksidia ja typpidioksidia ilmaistuina typpidioksidina (NO₂);
- 4) 'hiukkasilla' muodoltaan, rakenteeltaan tai tiheydeltään kaikenlaisia hiukkasia, jotka ovat sekoittuneena kaasumaisessa olomuodossa näytteenottoaikan olosuhteissa ja jotka voidaan kerätä suodattamalla määritellyissä olosuhteissa analysoitavan kaasun edustavan näytteenoton jälkeen ja jotka jäävät ennen suodatinta keräyslinjaan ja suodattimen pinnalle määritellyissä olosuhteissa tapahtuvan kuivauksen jälkeen;
- 5) 'polttolaitoksella' mitä tahansa teknistä laitetta, jossa polttoaineet hapetetaan, jotta näin syntyvää lämpöä voidaan käyttää;
- 6) 'olemassa olevalla polttolaitoksella' polttolaitosta, joka on otettu käyttöön ennen 20 päivää joulukuuta 2018 tai jolle on kansallisen lainsäädännön nojalla myönnetty lupa ennen 19 päivää joulukuuta 2017 edellyttäen, että laitos on otettu käyttöön viimeistään 20 päivänä joulukuuta 2018;
- 7) 'uudella polttolaitoksella' muuta kuin olemassa olevaa polttolaitosta;
- 8) 'moottorilla' kaasumoottoria, dieselmoottoria tai kaksoispolttoainemoottoria;
- 9) 'kaasumoottorilla' polttomoottoria, joka toimii otto-syklin mukaisesti ja käyttää kipinäsytytystä polttoaineen polttamiseen;
- 10) 'dieselmoottorilla' polttomoottoria, joka toimii diesel-syklin mukaisesti ja käyttää puristusytytystä polttoaineen polttamiseen;
- 11) 'kaksoispolttoainemoottorilla' polttomoottoria, joka käyttää puristusytytystä ja toimii diesel-syklin mukaisesti poltettaessa nestemäisiä polttoaineita ja otto-syklin mukaisesti poltettaessa kaasumaisia polttoaineita;
- 12) 'kaasuturbiinilla' mitä tahansa pyörivää konetta, joka muuntaa lämpöenergian mekaaniseksi työksi ja koostuu pääasiassa kompressorista, lämpölaitteesta, jossa polttoaine hapetetaan työaineen kuumentamiseksi, ja turbiinista; tämä määritelmä kattaa sekä avoimen että yhdistetyn syklin kaasuturbiinit sekä yhteistuotannossa käytettävät kaasuturbiinit lisäpolttoaineella tai ilman;
- 13) 'pienellä erillisellä verkolla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 26 alakohdassa tarkoitettua pientä erillistä verkkoa;
- 14) 'erittäin pienellä erillisellä verkolla' direktiivin 2009/72/EY 2 artiklan 27 alakohdassa tarkoitettua erittäin pientä erillistä verkkoa;
- 15) 'polttoaineella' mitä tahansa kiinteää, nestemäistä tai kaasumaista poltettavaa materiaalia;
- 16) 'jalostamopolttoaineella' raakaöljyn jalostamisen tislaus- ja konversiovaiheesta saatavia kiinteitä, nestemäisiä tai kaasumaisia poltettavia aineita, mukaan lukien jalostamon polttokaasu, synteetikaasu, jalostamon öljyt ja petrolilikoksi;
- 17) 'jätteellä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyä jätettä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

- 18) 'biomassalla' mitä tahansa seuraavista:
- tuotteita, jotka muodostuvat maa- tai metsätaloudesta peräisin olevasta kasviaineksesta, jonka energiasisältö voidaan hyödyntää polttoaineena;
 - seuraavia jätteitä:
 - maa- ja metsätalouden kasviperäinen jäte;
 - elintarviketeollisuuden kasviperäinen jäte, jos syntyvä lämpö hyödynnetään;
 - ensiömassan tuotannon ja massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvä kuituainetta sisältävä kasviperäinen jäte, jos rinnakkaispoltto tapahtuu tuotantopaikalla ja syntyvä lämpö hyödynnetään;
 - korkkijäte;
 - puujäte, lukuun ottamatta puujätettä, joka voi puunsuoja-ainekäsittelyn tai pinnoituksen seurauksena sisältää halogenoituja orgaanisia yhdisteitä tai raskasmetalleja ja jollaista on erityisesti rakennus- ja purkujätteestä peräisin oleva puujäte;
- 19) 'kaasuöljyllä'
- raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta, joka kuuluu CN-koodeihin 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 tai 2710 20 19; tai
 - raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta, josta vähemmän kuin 65 tilavuusprosenttia, mukaan lukien hävikki, tislautuu 250 °C:ssa ja vähintään 85 tilavuusprosenttia, mukaan lukien hävikki, tislautuu 350 °C:ssa ASTM D86 -menetelmällä;
- 20) 'maakaasulla' luonnossa esiintyvää metaania, jonka tilavuudesta enintään 20 prosenttia on inerttejä kaasuja ja muita aineosia;
- 21) 'raskaalla polttoöljyllä'
- raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta, joka kuuluu CN-koodeihin 2710 19 51–2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 tai 2710 20 39; tai
 - raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta, 19 kohdassa määriteltyä kaasuöljyä lukuun ottamatta, joka tislausalueensa perusteella luetaan polttoaineena käytettäväksi tarkoitettuihin raskaisiin öljyihin ja josta vähemmän kuin 65 tilavuusprosenttia, mukaan lukien hävikki, tislautuu 250 °C:ssa ASTM D86 -menetelmällä. Jos tislautuvuutta ei ole mahdollista määrittää ASTM D86 -menetelmällä, öljytuote luokitellaan niin ikään raskaisiin polttoöljyihin;
- 22) 'käyttötunneilla' tunteina ilmaistua aikaa, jona polttolaitos on käynnissä ja aiheuttaa päästöjä ilmaan, lukuun ottamatta käynnistys- ja pysäytysjaksoja;
- 23) 'toiminnanharjoittajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai hallitsee polttolaitosta tai, jos asiasta on säädetty kansallisessa lainsäädännössä, jolle on annettu laitoksen teknistä toimintaa koskeva taloudellinen päätösvalta;
- 24) 'alueella' jäsenvaltion alueen osaa, jonka jäsenvaltio on rajannut ilmanlaadun arviointia ja hallintaa varten, kuten direktiivissä 2008/50/EY säädetään.

4 artikla

Yhdistäminen

Kahden tai useamman uuden keskisuuren polttolaitoksen muodostamaa yhdistelmää pidetään tässä direktiivissä yhtenä keskisuurena polttolaitoksena ja niiden polttoaineteho lasketaan yhteen kokonaispolttoainetehoa laskettaessa, jos

- tällaisten keskisuurten polttolaitosten savukaasut poistetaan yhteisen piipun kautta, tai
- tällaisten keskisuurten polttolaitosten savukaasut voitaisiin toimivaltaisen viranomaisen arvioinnin mukaan tekniset ja taloudelliset tekijät huomioon ottaen poistaa yhteisen piipun kautta.

5 artikla

Luvat ja rekisteröinti

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että uusia keskisuuria polttolaitoksia ei käytetä ilman lupaa tai ilman, että ne on rekisteröity.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 päivästä tammikuuta 2024 alkaen olemassa olevia keskisuuria polttolaitoksia, joiden polttoaineteho on yli 5 MW, ei käytetä ilman lupaa tai ilman, että ne on rekisteröity.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 päivästä tammikuuta 2029 alkaen olemassa olevia keskisuuria polttolaitoksia, joiden polttoaineteho on enintään 5 MW, ei käytetä ilman lupaa tai ilman, että ne on rekisteröity.

3. Jäsenvaltioiden on määritettävä lupa- tai rekisteröintimenettely keskisuuria polttolaitoksia varten. Näiden menettelyjen on sisällettävä vähintään toiminnanharjoittajan velvoite ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle keskiuuren polttolaitoksen käytöstä tai aikomuksesta käyttää sellaista ja antaa vähintään liitteessä I luetellut tiedot.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä keskiuuri polttolaitos tai käynnistettävä sitä koskeva lupamenettely kuukauden kuluessa siitä, kun toiminnanharjoittaja on antanut 3 kohdassa tarkoitetut tiedot. Toimivaltainen viranomainen ilmoittaa toiminnanharjoittajalle tällaisesta rekisteröinnistä tai lupamenettelyn aloittamisesta.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä rekisteriä kutakin keskiuurta polttolaitosta koskevista tiedoista, liitteessä I luetellut tiedot sekä 9 artiklan mukaisesti saadut tiedot mukaan lukien. Olemassa olevat keskiuuret polttolaitokset sisällytetään rekisteriin tämän direktiivin mukaisesti rekisteröintipäivästä tai siitä päivästä alkaen, jona niille annettiin lupa. Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava rekisteriin sisältyvät tiedot julkisesti saataville, myös internetissä, direktiivin 2003/4/EY mukaisesti.

6. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää tietyille keskiuurten polttolaitosten ryhmille tarkoitetut vaatimukset yleisesti sitoviin sääntöihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta keskiuurten polttolaitosten lupa- tai rekisteröintivelvoitteen soveltamista. Jos hyväksytään yleisesti sitovia sääntöjä, luvassa tai rekisteröinnissä voidaan pelkästään viitata tällaisiin sääntöihin.

7. Niiden keskiuurten polttolaitosten, jotka ovat osa direktiivin 2010/75/EU II luvun soveltamisalaan kuuluvaa laitosta, katsotaan täyttävän tämän artiklan vaatimukset, kun ne ovat kyseisen direktiivin mukaiset.

8. Muun kansallisen tai unionin lainsäädännön mukaisesti annettu lupa tai toteutettu rekisteröinti voidaan yhdistää 1 kohdan nojalla vaadittavan luvan tai rekisteröinnin kanssa yhdeksi luvaksi tai rekisteröinniksi edellyttäen, että mainittu lupa tai rekisteröinti sisältää tämän artiklan nojalla edellytetyt tiedot.

6 artikla

Päästöjen raja-arvot

1. Tämän direktiivin liitteessä II esitetyt päästöjen raja-arvoja sovelletaan soveltuvin osin keskiuuriin polttolaitoksiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2010/75/EU II luvun soveltamista.

Liitteessä II esitetyt päästöjen raja-arvoja ei sovelleta Kanariansaarilla, Ranskan merentakaisissa departementeissa, Azoreilla eikä Madeiralla sijaitseviin keskiuuriin polttolaitoksiin. Asianomaisten jäsenvaltioiden on asetettava kyseisten laitosten päästöjen raja-arvot niistä ilmaan joutuvien päästöjen ja ihmisen terveydelle ja ympäristölle mahdollisesti aiheutuvien riskien vähentämiseksi.

2. Olemassa olevista keskiuurista polttoaineteholtaan yli 5 MW:n polttolaitoksista peräisin olevat ilmaan joutuvat rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten päästöt eivät saa ylittää liitteessä II olevassa 1 osassa olevissa taulukoissa 2 ja 3 esitetyt päästöjen raja-arvoja 1 päivästä tammikuuta 2025 alkaen.

Olemassa olevista keskiuurista polttoaineteholtaan enintään 5 MW:n polttolaitoksista peräisin olevat ilmaan joutuvat rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten päästöt eivät saa ylittää liitteessä II olevassa 1 osassa olevissa taulukoissa 1 ja 3 esitetyt päästöjen raja-arvoja 1 päivästä tammikuuta 2030 alkaen.

3. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa olemassa olevat keskiuuret polttolaitokset, joiden toiminta-aika on enintään 500 käyttötuntia vuodessa viiden vuoden jakson liukuvana keskiarvona laskettuna, liitteessä II olevassa 1 osassa olevissa taulukoissa 1, 2 ja 3 esitettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamisesta.

Jäsenvaltiot voivat pidentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua rajoitusta 1 000 käyttötuntiin seuraavissa hätätilanteissa tai poikkeuksellisissa olosuhteissa:

- varavoimantuotanto toisiinsa yhteydessä olevilla saarilla, kun sähkönjakelu saarelle keskeytyy,
- keskiuurten polttolaitosten käyttäminen lämmöntuotantoon poikkeuksellisen kylmien sääolosuhteiden aikana.

Kaikissa tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa laitoksiin, joissa poltetaan kiinteitä polttoaineita, sovelletaan hiukkaspäästöjen raja-arvoa 200 mg/Nm³.

4. Pienen erilliseen verkkoon tai erittäin pieneen erilliseen verkkoon kuuluvien olemassa olevien keskiuurten polttolaitosten on noudatettava liitteessä II olevassa 1 osassa olevissa taulukoissa 1, 2 ja 3 esitettyjä päästöjen raja-arvoja 1 päivästä tammikuuta 2030 alkaen.

5. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa olemassa olevat keskiuuret polttolaitokset, joiden polttoaineteho on yli 5 MW, 1 päivään tammikuuta 2030 saakka liitteessä II esitettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamisesta edellyttäen, että vähintään 50 prosenttia laitoksen hyötylämmöntuotannosta viiden vuoden jakson liukuvana keskiarvona laskettuna toimitetaan höyrynä tai kuumana vetenä julkiseen kaukolämpöverkkoon. Kun tällainen vapautus myönnetään, toimivaltaisen viranomaisen asettamat päästöjen raja-arvot saavat olla rikkidioksidin osalta enintään 1 100 mg/Nm³ ja hiukkasten osalta enintään 150 mg/Nm³.

Jäsenvaltiot voivat vapauttaa kiinteää biomassaa pääasiallisena polttoaineena käyttävät keskiuuret polttolaitokset, jotka sijaitsevat alueilla, joilla direktiivissä 2008/50/EY asetettujen raja-arvojen noudattaminen on varmistettu kyseisen direktiivin mukaisten arviointien mukaan, 1 päivään tammikuuta 2030 saakka tämän direktiivin liitteessä II esitettyjen hiukkaspäästöjen raja-arvojen noudattamisesta. Kun tällainen vapautus myönnetään, toimivaltaisen viranomaisen asettamat päästöjen raja-arvot saavat olla hiukkasten osalta enintään 150 mg/Nm³.

Toimivaltaisen viranomaisen on joka tapauksessa varmistettava, että merkittävää pilaantumista ei aiheudu ja että saavutetaan yleisesti korkea ympäristön suojelun taso.

6. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa olemassa olevat keskiuuret polttolaitokset, joiden polttoaineteho on yli 5 MW ja joita käytetään kaasun kansallisen siirtoverkon turvallisuuden ja varmuuden varmistamiseksi tarvittavien kaasukompressoriasemien käyttämiseen, 1 päivään tammikuuta 2030 saakka liitteessä II olevan 1 osan taulukossa 3 esitettyjen tyyppien oksidien päästöjen raja-arvojen noudattamisesta.

7. Uusista keskiuurista polttolaitoksista peräisin olevat ilmaan joutuvat rikkidioksidin, tyyppien oksidien ja hiukkasten päästöt eivät saa ylittää liitteessä II olevassa 2 osassa esitettyjä päästöjen raja-arvoja 20 päivästä joulukuuta 2018 alkaen.

8. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa uudet keskiuuret polttolaitokset, joiden toiminta-aika on enintään 500 käyttötuntia vuodessa kolmen vuoden jakson liukuvana keskiarvona laskettuna, liitteessä II olevassa 2 osassa esitettyjen päästöjen raja-arvojen noudattamisesta. Kun tällainen vapautus myönnetään, laitoksiin, joissa poltetaan kiinteitä polttoaineita, sovelletaan hiukkasten päästöjen raja-arvoa 100 mg/Nm³.

9. Alueilla tai alueiden osilla, joilla ei noudateta direktiivissä 2008/50/EY säädettyjä ilmanlaadun raja-arvoja, jäsenvaltioiden on arvioitava tarve soveltaa näillä alueilla tai alueiden osilla sijaitseviin yksittäisiin keskiuuriin polttolaitoksiin tässä direktiivissä asetettuja päästöjen raja-arvoja tiukempia raja-arvoja osana direktiivin 2008/50/EY 23 artiklassa tarkoitettujen ilmanlaatusuunnitelmien laatimista ottaen huomioon tämän artiklan 10 kohdassa tarkoitettujen tietojenvaihdon tulokset, mikäli kyseisten raja-arvojen soveltaminen auttaisi tehokkaasti parantamaan ilmanlaatua huomattavasti.

10. Komissio järjestää tietojenvaihdon jäsenvaltioiden sekä asiaan liittyvien toimialojen ja kansalaisjärjestöjen kanssa parhaan käytettävissä olevan ja kehitteillä olevan tekniikan avulla saavutettavista päästötasoista ja tähän liittyvistä kustannuksista.

Komissio julkistaa tällaisen tietojenvaihdon tulokset.

11. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksen velvoitteesta noudattaa 2 ja 7 kohdassa säädettyjä rikkidioksidipäästöjen raja-arvoja enintään kuuden kuukauden ajaksi, jos tavanomaisesti vähärikkistä polttoainetta käyttävän keskiuurten polttolaitoksen toiminnanharjoittaja ei kykene noudattamaan mainittuja päästöjen raja-arvoja sen vuoksi, että vähärikkisen polttoaineen toimitukset ovat keskeytyneet vakavan polttoaineepulan vuoksi.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava yhden kuukauden kuluessa komissiolle ensimmäisen alakohdan mukaisesti myönnettyistä poikkeuksista.

12. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksen velvoitteesta noudattaa 2 ja 7 kohdassa säädettyjä päästöjen raja-arvoja, jos yksinomaan kaasumaista polttoainetta käyttävän keskiuuren polttolaitoksen on poikkeuksellisesti turvauduttava muihin polttoaineisiin sen vuoksi, että kaasun toimitukset ovat keskeytyneet äkillisesti, ja sillä olisi tästä syystä oltava sekundääriset päästöjä vähentävät laitteet. Tällainen poikkeus voidaan myöntää enintään kymmenen päivän ajaksi, paitsi jos toiminnanharjoittaja osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että pidempi aika on perusteltu.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava yhden kuukauden kuluessa komissiolle ensimmäisen alakohdan mukaisesti myönnettyistä poikkeuksista.

13. Jos keskiuuri polttolaitos käyttää samanaikaisesti kahta tai useampaa polttoainetta, kunkin epäpuhtauden päästöjen raja-arvo lasketaan siten, että

- a) otetaan lähtökohdaksi kutakin yksittäistä polttoainetta koskeva päästöjen raja-arvo liitteen II mukaisesti;
- b) määritetään polttoainepainotettu päästöjen raja-arvo, joka saadaan kertomalla a alakohdassa tarkoitettu yksittäinen päästöjen raja-arvo kunkin polttoaineen lämpöteholla ja jakamalla näin saatu tulo kaikkien polttoaineiden lämpötehojen summalla; ja
- c) lasketaan yhteen polttoainepainotetut päästöjen raja-arvot.

7 artikla

Toiminnanharjoittajan velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat tarkkailevat päästöjä vähintään liitteessä III olevan 1 osan mukaisesti.
2. Useita polttoaineita käyttävissä keskiuureissa polttolaitoksissa päästöjä tarkkaillaan sen polttoaineen tai polttoaineyhdistelmän käytön yhteydessä, jonka odotetaan antavan tulokseksi korkeimman päästötason, ja ajanjaksona, joka vastaa tavanomaisia käyttöolosuhteita.
3. Toiminnanharjoittajan on pidettävä kirjaa kaikista tarkkailutuloksista ja käsiteltävä ne siten, että on mahdollista varmentaa päästöjen raja-arvojen noudattaminen liitteessä III olevassa 2 osassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.
4. Keskiuureissa polttolaitoksissa, jotka käyttävät sekundäärisiä päästöjä vähennyslaitteita täyttääkseen päästöjen raja-arvot, toiminnanharjoittajan on pidettävä kirjaa tai säilytettävä tiedot voidakseen osoittaa laitteiden jatkuvan tehokkaan käytön.
5. Keskiuuren polttolaitoksen toiminnanharjoittajan on säilytettävä seuraava asiakirja-aineisto:
 - a) lupa tai todisteet toimivaltaisen viranomaisen suorittamasta rekisteröinnistä ja tarvittaessa sen ajan tasalle saatettu versio ja siihen liittyvät tiedot;
 - b) edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tarkkailutulokset ja -tiedot;
 - c) tarvittaessa 6 artiklan 3 ja 8 kohdassa tarkoitettujen tietojen käyttötunneista;
 - d) tiedot polttolaitoksessa käytettyjen polttoaineiden tyypeistä ja määristä ja kaikista sekundääristen päästöjä vähennyslaitteiden toimintahäiriöistä tai rikkoutumisista;
 - e) tiedot tilanteista, joissa raja-arvoja ei ole noudatettu sekä 7 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka tuolloin on toteutettu.

Ensimmäisen alakohdan b–e alakohdassa tarkoitettujen tietojen on säilytettävä vähintään kuuden vuoden ajan.

6. Toiminnanharjoittajan on ilman aiheutonta viivytystä saatettava 5 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimivaltaisen viranomaisen saataville tämän pyynnöstä. Toimivaltainen viranomainen voi esittää tällaisen pyynnön voidakseen tarkastaa tämän direktiivin vaatimusten noudattamisen. Toimivaltaisen viranomaisen on esitettävä tällainen pyyntö, jos yleisön edustaja pyytää saada tutustua 5 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin.

7. Jos liitteessä II esitetyt päästöjen raja-arvoja ei noudateta, toiminnanharjoittajan on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vaatimukset täyttyvät taas mahdollisimman pian, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 artiklan nojalla edellytetyjen toimenpiteiden toteuttamista. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt siitä, mitä tietoja vaatimusten täyttymättä jäämisestä toiminnanharjoittajan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ja miten usein ja missä muodossa näitä tietoja on toimitettava.

8. Toiminnanharjoittajan on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarvittava apu, jotta tämä pystyy suorittamaan mahdolliset tarkastukset ja käynnit paikan päällä, ottamaan näytteitä ja keräämään kaikki tiedot, jotka ovat kyseisen viranomaisen tehtävien suorittamisen kannalta tarpeen tämän direktiivin soveltamiseksi.

9. Toiminnanharjoittajan on pidettävä keskisuuren polttolaitoksen käynnistys- ja pysäytysvaiheet mahdollisimman lyhyinä.

8 artikla

Vaatimustenmukaisuuden tarkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteen III mukaisesti tarkkailtavien päästöjen pätevät arvot eivät ylitä liitteessä II esitetyt päästöjen raja-arvoja.

2. Jäsenvaltioiden on perustettava tehokas järjestelmä, joka perustuu joko ympäristötarkastuksiin tai muihin toimenpiteisiin, joilla tarkastetaan, täyttyvätkö tämän direktiivin vaatimukset.

3. Jos vaatimukset eivät täyty, jäsenvaltioiden on toiminnanharjoittajan 7 artiklan 7 kohdan nojalla toteuttamien toimenpiteiden lisäksi varmistettava, että toimivaltainen viranomainen vaatii toiminnanharjoittajaa toteuttamaan kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vaatimukset täyttyvät uudelleen ilman aiheutonta viivästystä.

Jos vaatimusten täyttymättä jääminen heikentää paikallista ilmanlaatua huomattavasti, keskisuuren polttolaitoksen toiminta on keskeytettävä siihen saakka, kun vaatimukset jälleen täyttyvät.

9 artikla

Keskisuuriin polttolaitoksiin tehtävät muutokset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiminnanharjoittaja ilmoittaa ilman aiheutonta viivytystä toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista keskisuuren polttolaitokseen suunnitelluista muutoksista, jotka vaikuttavat sovellettaviin päästöjen raja-arvoihin.

Toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa saatettava lupa tai rekisteröinti ajan tasalle tämän mukaisesti.

10 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän direktiivin velvoitteiden täyttämistä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset.

11 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2026 ja viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2031 toimitettava komissiolle kertomus, joka sisältää laadullisia ja määrällisiä tietoja tämän direktiivin täytäntöönpanosta, kaikista toimista, joilla varmennetaan, että keskisuurten polttolaitosten toiminta on tämän direktiivin mukaista, ja kaikista tässä tarkoituksessa toteutetuista täytäntöönpanon valvontatoimista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun ensimmäiseen kertomukseen on sisällytettävä arvio keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevista rikkidioksidin, typen oksidien ja hiukkasten vuotuisista kokonaispäästöistä laitostyypeittäin, polttoainetyypeittäin ja kapasiteettiluokittain.

2. Jäsenvaltioiden on myös toimitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2021 kertomus, joka sisältää arvion keskisuurista polttolaitoksista peräisin olevista hiilimonoksidin vuotuisista kokonaispäästöistä ja käytettävissä olevat tiedot hiilimonoksidipäästöjen pitoisuudesta polttoainetyypeittäin ja kapasiteettiluokittain.

3. Komissio asettaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua raportointia varten jäsenvaltioiden saataville sähköisen raportointivälineen.

Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksillä raportoitavien tietojen teknisen muodon yksinkertaistaakseen ja virtaviivaistaakseen jäsenvaltioiden raportointivelvoitteita tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 15 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiivistelmäkertomuksen kahdentoista kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut jäsenvaltioiden kertomukset tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, ottaen huomioon 6 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti saataville saatetut tiedot.

5. Euroopan ympäristövirasto avustaa komissiota 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tehtävien suorittamisessa.

12 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee 1 päivään tammikuuta 2020 mennessä uudelleen keskisuurten polttolaitosten energiatehokkuuden kehitystä ja arvioi energiatehokkuuden vähimmäisnormien asettamisesta koituvia etuja parhaan käytettävissä olevan tekniikan mukaisesti.

2. Komissio arvioi 1 päivään tammikuuta 2023 mennessä, onko pieneen erilliseen verkkoon tai erittäin pieneen erilliseen verkkoon kuuluvia laitoksia koskevia säännöksiä ja liitteessä II olevaa 2 osaa tarkasteltava uudelleen uusimman teknologian perusteella.

Osana uudelleentarkastelua se arvioi myös, onko tietyn tyyppisten tai kaikkien keskisuurten polttolaitosten hiilimonoksidipäästöjä säänneltävä.

Tämän jälkeen uudelleentarkastelu suoritetaan kymmenen vuoden välein, ja siihen sisällytetään arvio siitä, onko aiheellista asettaa erityisesti uusille keskisuurille polttolaitoksille tiukempia päästöjen raja-arvoja.

3. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua uudelleentarkastelun tuloksista kertomuksen, johon liittyy tarvittaessa säädösehdotus.

13 artikla

Liitteiden muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 14 artiklan mukaisesti liitteessä III olevan 2 osan 2 kohdan mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen.

14 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän artiklan mukaisesti.

2. Siirretään komissiolle 18 päivästä joulukuuta 2015 viiden vuoden ajaksi 13 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 13 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä 13 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

15 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2010/75/EU 75 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

16 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset ja toimenpiteet komissiolle tiedoksi viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2017 ja ilmoitettava viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

17 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2017. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.
- Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

19 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä marraskuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. SCHMIT

LIITE I

TIEDOT, JOTKA TOIMINNANHARJOITTAJAN ON TOIMITETTAVA TOIMIVALTAISELLE VIRANOMAISELLE

1. Keskisuuren polttolaitoksen polttoaineteho (MW);
 2. Keskisuuren polttolaitoksen tyyppi (diesel-moottori, kaasuturbiini, kaksoispolttoainemoottori, muu moottori tai muu keskisuuri polttolaitos);
 3. Käytettyjen polttoaineiden tyyppi ja osuus liitteessä II vahvistettujen polttoaineluokkien mukaisesti;
 4. Keskisuuren polttolaitoksen käyttöönottopäivä tai, jos tarkka käyttöönottopäivä ei ole tiedossa, todisteet siitä, että toiminta on alkanut ennen 20 päivää joulukuuta 2018;
 5. Toimiala, jolla keskisuurta polttolaitosta käytetään, tai laitoskokonaisuus, jossa sitä käytetään (NACE-koodi);
 6. Keskisuuren polttolaitoksen odotettu käyttötuntien määrä vuodessa ja keskimääräinen kuormitus käytössä;
 7. Kun sovelletaan 6 artiklan 3 kohdan tai 8 kohdan mukaista poikkeusta, toiminnanharjoittajan allekirjoittama vakuutus siitä, ettei keskisuurta polttolaitosta käytetä kyseisissä kohdissa tarkoitettua tuntimäärää enemmän;
 8. Toiminnanharjoittajan nimi ja sääntömääräinen kotipaikka sekä kiinteiden keskisuurten polttolaitosten osalta osoite, jossa laitos sijaitsee.
-

LIITE II

DIREKTIIVIN 6 ARTIKLASSA TARKOITETUT PÄÄSTÖJEN RAJA-ARVOT

Kaikki tässä liitteessä vahvistetut päästöjen raja-arvot on määritettävä 273,15 K:n lämpötilassa ja 101,3 kPa:n paineessa ja savukaasujen vesihöyrypitoisuuden mukaan tehtävän korjauksen jälkeen sekä standardoituna happipitoisuuteen, joka on kiinteitä polttoaineita käyttävien keskiuurten polttolaitosten osalta 6 prosenttia, nestemäisiä ja kaasumaisia polttoaineita käyttävien, muiden keskiuurten polttolaitosten kuin moottoreiden ja kaasuturbiinien osalta 3 prosenttia sekä moottoreiden ja kaasuturbiinien osalta 15 prosenttia.

1 OSA

Olemassa olevien keskiuurten polttolaitosten päästöjen raja-arvot

Taulukko 1

Päästöjen raja-arvot (mg/Nm³), joita sovelletaan olemassa oleviin keskiuuriin polttolaitoksiin, joiden polttoaineteho on vähintään 1 MW ja enintään 5 MW, ei kuitenkaan moottoreihin ja kaasuturbiineihin

Epäpuhtaus	Kiinteä biomassa	Muut kiinteät polttoaineet	Kaasuöljy	Muut nestemäiset polttoaineet kuin kaasuoily	Maakaasu	Muut kaasumaiset polttoaineet kuin maakaasu
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 100	—	350	—	200 ⁽³⁾
NO _x	650	650	200	650	250	250
Hiukkaset	50	50	—	50	—	—

⁽¹⁾ Arvoa ei sovelleta laitoksiin, jotka käyttävät yksinomaan puumaista kiinteää biomassaa.

⁽²⁾ Olkea käyttäviin laitoksiin sovelletaan arvoa 300 mg/Nm³.

⁽³⁾ Rauta- ja terästeollisuudessa lämpöarvoltaan vähäisiin koksuiunissa tuotettuihin kaasuihin sovelletaan arvoa 400 mg/Nm³.

Taulukko 2

Päästöjen raja-arvot (mg/Nm³), joita sovelletaan olemassa oleviin keskiuuriin polttolaitoksiin, joiden polttoaineteho on yli 5 MW, ei kuitenkaan moottoreihin ja kaasuturbiineihin

Epäpuhtaus	Kiinteä biomassa	Muut kiinteät polttoaineet	Kaasuöljy	Muut nestemäiset polttoaineet kuin kaasuoily	Maakaasu	Muut kaasumaiset polttoaineet kuin maakaasu
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	400 ⁽³⁾	—	350 ⁽⁴⁾	—	35 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
NO _x	650	650	200	650	200	250
Hiukkaset	30 ⁽⁷⁾	30 ⁽⁷⁾	—	30	—	—

⁽¹⁾ Arvoa ei sovelleta laitoksiin, jotka käyttävät yksinomaan puumaista kiinteää biomassaa.

⁽²⁾ Olkea käyttäviin laitoksiin sovelletaan arvoa 300 mg/Nm³.

⁽³⁾ Laitoksiin, joiden polttoaineteho on yli 5 MW ja enintään 20 MW, sovelletaan arvoa 1 100 mg/Nm³.

⁽⁴⁾ Laitoksiin, joiden polttoaineteho on yli 5 MW ja enintään 20 MW ja jotka käyttävät raskasta polttoöljyä, sovelletaan 1 päivään tammiukuuta 2030 saakka arvoa 850 mg/Nm³.

⁽⁵⁾ Rauta- ja terästeollisuudessa lämpöarvoltaan vähäisiin koksuiunissa tuotettuihin kaasuihin sovelletaan arvoa 400 mg/Nm³ ja lämpöarvoltaan vähäisiin masuunissa tuotettuihin kaasuihin arvoa 200 mg/Nm³.

⁽⁶⁾ Biokaasuun sovelletaan arvoa 170 mg/Nm³.

⁽⁷⁾ Laitoksiin, joiden polttoaineteho on yli 5 MW ja enintään 20 MW, sovelletaan arvoa 50 mg/Nm³.

Taulukko 3

Päästöjen raja-arvot (mg/Nm³), joita sovelletaan olemassa oleviin moottoreihin ja kaasuturbiineihin

Epäpuhtaus	Keskisuuren poltto-laitoksen tyyppi	Kaasuöljy	Muut nestemäiset polttoaineet kuin kaasuöljy	Maakaasu	Muut kaasumaiset polttoaineet kuin maakaasu
SO ₂	Moottorit ja kaasuturbiinit	—	120	—	15 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
NO _x	Moottorit	190 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	190 ⁽⁶⁾	190 ⁽⁶⁾
	Kaasuturbiinit ⁽⁷⁾	200	200	150	200
Hiukkaset	Moottorit ja kaasuturbiinit	—	10 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ Biokaasuun sovelletaan arvoa 60 mg/Nm³.

⁽²⁾ Rauta- ja terästeollisuudessa lämpöarvoltaan vähäisiin koksuiunissa tuotettuihin kaasuihin sovelletaan arvoa 130 mg/Nm³ ja lämpöarvoltaan vähäisiin masuunissa tuotettuihin kaasuihin arvoa 65 mg/Nm³.

⁽³⁾ Seuraavissa tapauksissa sovelletaan arvoa 1 850 mg/Nm³:

i) diesel-moottorit, joiden rakentaminen aloitettiin ennen 18 päivää toukokuuta 2006;

ii) kaksoispolttoainemoottorit nestemäisen polttoaineen moodissa.

⁽⁴⁾ Moottoreihin, joiden polttoaineteho on vähintään 1 MW ja enintään 5 MW, sovelletaan arvoa 250 mg/Nm³.

⁽⁵⁾ Moottoreihin, joiden polttoaineteho on vähintään 1 MW ja enintään 5 MW, sovelletaan arvoa 250 mg/Nm³ ja moottoreihin, joiden polttoaineteho on yli 5 MW ja enintään 20 MW, arvoa 225 mg/Nm³.

⁽⁶⁾ Kaksoispolttoainemoottoreihin sovelletaan kaasumaisen polttoaineen moodissa arvoa 380 mg/Nm³.

⁽⁷⁾ Päästöjen raja-arvoja sovelletaan ainoastaan yli 70 prosentin kuormituksessa.

⁽⁸⁾ Laitoksiin, joiden polttoaineteho on vähintään 1 MW ja enintään 20 MW, sovelletaan arvoa 20 mg/Nm³.

2 OSA

Uusien keskisuurten polttolaitosten päästöjen raja-arvot

Taulukko 1

Päästöjen raja-arvot (mg/Nm³), joita sovelletaan uusiin keskisuuriin polttolaitoksiin, ei kuitenkaan moottoreihin ja kaasuturbiineihin

Epäpuhtaus	Kiinteä biomassa	Muut kiinteät poltto-aineet	Kaasuöljy	Muut nestemäiset polttoaineet kuin kaasuöljy	Maakaasu	Muut kaasumaiset polttoaineet kuin maakaasu
SO ₂	200 ⁽¹⁾	400	—	350 ⁽²⁾	—	35 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
NO _x	300 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾	200	300 ⁽⁶⁾	100	200
Hiukkaset	20 ⁽⁷⁾	20 ⁽⁷⁾	—	20 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ Arvoa ei sovelleta laitoksiin, jotka käyttävät yksinomaan puumaista kiinteää biomassaa.

⁽²⁾ Pieneen erilliseen verkkoon tai erittäin pieneen erilliseen verkkoon kuuluviin laitoksiin sovelletaan 1 päivään tammikuuta 2025 saakka arvoa 1 700 mg/Nm³.

⁽³⁾ Rauta- ja terästeollisuudessa lämpöarvoltaan vähäisiin koksuiunissa tuotettuihin kaasuihin sovelletaan arvoa 400 mg/Nm³ ja lämpöarvoltaan vähäisiin masuunissa tuotettuihin kaasuihin arvoa 200 mg/Nm³.

⁽⁴⁾ Biokaasuun sovelletaan arvoa 100 mg/Nm³.

⁽⁵⁾ Laitoksiin, joiden kokonaispolttoaineteho on vähintään 1 MW ja enintään 5 MW, sovelletaan arvoa 500 mg/Nm³.

⁽⁶⁾ Pieneen erilliseen verkkoon tai erittäin pieneen erilliseen verkkoon kuuluviin laitoksiin sovelletaan 1 päivään tammikuuta 2025 saakka arvoa 450 mg/Nm³, kun käytetään raskasta polttoöljyä, joka sisältää 0,2 prosenttia–0,3 prosenttia typpeä, ja arvoa 360 mg/Nm³, kun käytetään raskasta polttoöljyä, joka sisältää alle 0,2 prosenttia typpeä.

⁽⁷⁾ Laitoksiin, joiden kokonaispolttoaineteho on vähintään 1 MW ja enintään 5 MW, sovelletaan arvoa 50 mg/Nm³; laitoksiin, joiden kokonaispolttoaineteho on yli 5 MW ja enintään 20 MW, sovelletaan arvoa 30 mg/Nm³.

⁽⁸⁾ Laitoksiin, joiden kokonaispolttoaineteho on vähintään 1 MW ja enintään 5 MW, sovelletaan arvoa 50 mg/Nm³.

Taulukko 2

Päästöjen raja-arvot (mg/Nm³), joita sovelletaan uusiin moottoreihin ja kaasuturbiineihin

Epäpuhtaus	Keskisuuren poltto-laitoksen tyyppi	Kaasuöljy	Muut nestemäiset polttoaineet kuin kaasuöljy	Maakaasu	Muut kaasumaiset polttoaineet kuin maakaasu
SO ₂	Moottorit ja kaasuturbiinit	—	120 ⁽¹⁾	—	15 ⁽²⁾
NO _x	Moottorit ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽⁵⁾	190 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	95 ⁽⁷⁾	190
	Kaasuturbiinit ⁽⁸⁾	75	75 ⁽⁹⁾	50	75
Hiukkaset	Moottorit ja kaasuturbiinit	—	10 ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾	—	—

⁽¹⁾ Pieneen erilliseen verkkoon tai erittäin pieneen erilliseen verkkoon kuuluviin diesel-moottoreihin sovelletaan 1 päivään tammikuuta 2025 saakka arvoa 590 mg/Nm³.

⁽²⁾ Biokaasuun sovelletaan arvoa 40 mg/Nm³.

⁽³⁾ Moottoreille, jotka ovat toiminnassa 500–1 500 tuntia vuodessa, voidaan myöntää poikkeus näiden päästöjen raja-arvojen noudattamisesta, jos niihin sovelletaan primäärisiä toimia typen oksidipäästöjen rajoittamiseksi ja jos ne noudattavat alaviitteessä 4 esitettyjä päästöjen raja-arvoja.

⁽⁴⁾ Kaksoispolttoainemoottoreihin sovelletaan 1 päivään tammikuuta 2025 saakka pienessä erillisessä verkossa ja erittäin pienessä erillisessä verkossa arvoa 1 850 mg/Nm³ nestemäisen polttoaineen moodissa ja 380 mg/Nm³ kaasumoodissa; diesel-moottoreihin, joiden pyörimisnopeus on ≤ 1 200 rpm ja kokonaispolttoaineteho enintään 20 MW, sovelletaan arvoa 1 300 mg/Nm³, ja diesel-moottoreihin, joiden kokonaispolttoaineteho on yli 20 MW, sovelletaan arvoa 1 850 mg/Nm³; dieselmootoreihin, joiden pyörimisnopeus on > 1 200 rpm, sovelletaan arvoa 750 mg/Nm³.

⁽⁵⁾ Kaksoispolttoainemoottoreihin sovelletaan nestemäisen polttoaineen moodissa arvoa 225 mg/Nm³.

⁽⁶⁾ Diesel-moottoreihin, joiden kokonaispolttoaineteho on enintään 20 MW ja pyörimisnopeus ≤ 1 200 rpm, sovelletaan arvoa 225 mg/Nm³.

⁽⁷⁾ Kaksoispolttoainemoottoreihin sovelletaan kaasumaisen polttoaineen moodissa arvoa 190 mg/Nm³.

⁽⁸⁾ Näitä päästöjen raja-arvoja sovelletaan ainoastaan yli 70 prosentin kuormituksessa.

⁽⁹⁾ Pieneen erilliseen verkkoon tai erittäin pieneen erilliseen verkkoon kuuluviin laitoksiin sovelletaan 1 päivään tammikuuta 2025 saakka arvoa 550 mg/Nm³.

⁽¹⁰⁾ Pieneen erilliseen verkkoon tai erittäin pieneen erilliseen verkkoon kuuluviin diesel-moottoreihin sovelletaan 1 päivään tammikuuta 2025 saakka arvoa 75 mg/Nm³.

⁽¹¹⁾ Laitoksiin, joiden kokonaispolttoaineteho on vähintään 1 MW ja enintään 5 MW, sovelletaan arvoa 20 mg/Nm³.

LIITE III

PÄÄSTÖJEN TARKKAILU JA PÄÄSTÖJEN RAJA-ARVOJEN NOUDATTAMISEN ARVIOINTI

1 OSA

Toiminnanharjoittajan suorittama päästöjen tarkkailu

1. Määrävälein suoritettavia mittauksia on tehtävä vähintään:
 - joka kolmas vuosi, kun keskiuuren polttolaitoksen polttoaineteho on vähintään 1 MW ja enintään 20 MW,
 - joka vuosi, kun keskiuuren polttolaitoksen polttoaineteho on yli 20 MW.
2. Vaihtoehtona 1 kohdassa tarkoitetuille mittausten toistamistiheydelle voidaan vaatia, että keskiuurissa polttolaitoksissa, joihin sovelletaan 6 artiklan 3 tai 8 kohdan säännöksiä, on tehtävä määrävälein suoritettavia mittauksia aina, kun on kulunut käyttötunteja seuraavasti:
 - kolminkertainen 6 artiklan 3 tai 8 kohdan nojalla sovellettava vuotuinen enimmäiskäyttötuntimäärä niiden keskiuurten polttolaitosten osalta, joiden polttoaineteho on vähintään 1 MW ja enintään 20 MW,
 - edellä olevan 6 artiklan 3 tai 8 kohdan nojalla sovellettava vuotuinen enimmäiskäyttötuntimäärä niiden keskiuurten polttolaitosten osalta, joiden polttoaineteho on yli 20 MW.

Määrävälein suoritettavia mittauksia on joka tapauksessa tehtävä vähintään joka viides vuosi.

3. Mittauksia vaaditaan vain
 - a) epäpuhtauksista, joille on vahvistettu tässä direktiivissä päästöjen raja-arvo asianomaisen laitoksen osalta;
 - b) hiilimonoksidipäästöistä kaikkien laitosten osalta.
4. Ensimmäiset mittaukset on tehtävä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun laitoksen lupa on myönnetty, laitos on rekisteröity tai sen toiminta on alkanut, sen mukaan, mikä ajankohta on myöhäisin.
5. Edellä 1 kohdassa, 2 kohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen rikkidioksidimittausten sijaan rikkidioksidipäästöt voidaan määrittää myös muilla toimivaltaisen viranomaisen todentamilla ja hyväksymillä menettelyillä.
6. Vaihtoehtona 1 kohdassa tarkoitetuille määrävälein suoritettaville mittauksille jäsenvaltiot voivat vaatia jatkuvia mittauksia.

Jatkuvien mittausten tapauksessa automaattiset mittausjärjestelmät on tarkastettava rinnakkaismittauksin vertailumenetelmien avulla vähintään kerran vuodessa, ja toiminnanharjoittajan on ilmoitettava näiden tarkastusten tulokset toimivaltaiselle viranomaiselle.

7. Epäpuhtauksien näytteenoton ja analysoinnin sekä käyttöparametrien mittausten ja mahdollisten 5 ja 6 kohdan nojalla käytettyjen vaihtoehtojen on perustuttava menetelmiin, joilla saadaan luotettavia, edustavia ja vertailukelpoisia tuloksia. Yhdenmukaistettujen EN-standardien mukaisen menetelmien oletetaan olevan tämän vaatimuksen mukaisia. Kunkin mittauksen aikana laitoksen on toimittava vakaisissa olosuhteissa tyypillisen tasaisella kuormituksella. Käynnistys- ja pysäytysjaksot on jätettävä mittauksen ulkopuolelle.

2 OSA

Raja-arvojen noudattamisen arviointi

1. Määrävälein suoritettavien mittausten tapauksessa 6 artiklassa tarkoitettuja päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos kunkin mittaussarjan tai muiden sellaisten menettelyjen tulokset, jotka on määritetty toimivaltaisten viranomaisten antamien sääntöjen mukaisesti, eivät ylitä asiaankuuluvaa päästöjen raja-arvoa.

2. Jatkuvien mittausten tapauksessa 6 artiklassa tarkoitettujen päästöjen raja-arvojen noudattamista arvioidaan direktiivin 2010/75/EU liitteessä V olevan 4 osan 1 kohdan mukaisesti.

Vahvistetut keskiarvot määritetään direktiivin 2010/75/EU liitteessä V olevan 3 osan 9 ja 10 kohdan mukaisesti.

3. Keskimääräisiä päästöarvoja laskettaessa ei oteta huomioon 6 artiklan 11 ja 12 kohdassa tarkoitettuina ajanjaksoina eikä käynnistys- tai pysäytysjakson yhteydessä mitattuja arvoja.
-